

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 5. Aureum torquem putans, laqueum à diabolo accipit, diuites, præ
pauperibus, auferente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

§. V.

Aureum torquem putans, laqueum à diabolo accipit, diuites, præ pauperibus, auferente.

In litter.
annuis
Soc. Iesu
An. 1605.
Residen-
tiaz Gari-
garæ.

Est in litteris annuis nostris, An. 1605. Garigaræ, in vice prouincia Insularum Philippinarum, fuisse seruum plagiatidam, fame & labore consumtum, atq; calamitate ad extrema adactum, qui suspendio voluntario statuerit finire ærumnas pariter & vitam. Utque compendium mortis haberet, ex proxima arbore funem nexum collo iecit. Erat autem ea ita humilis, vt non esset amplius trium cubitorum. Quare, nisi genua flexisset, solum pedibus attigisset. Et vel sic diutiùs palpitabat pendens. Quod ubi conspexere transeuntium nonnulli, aduolantes laqueum inciderunt. Collapsus est humi exanime corpus, & jam ita deforme, vt Auernali laruæ, quàm homini similius esset. Nondum tamen penitus extinctus erat spiritus, sed laxato guttore cepit paullatim respirare, & ad se redire, præsertim fomentis quibusdam adhibitis. Die postero, cum iam vires reualuissent, tamen animus adhuc peregrinabatur, attonitus enim, & quasi stupens notissimos vix agnoscebat

scebat. Tandem vbi sensus plenè remigrauit, interrogatus; cur in eam sese desperationem præcipitasset? respondit auri se specie deceptum esse. Venisse enim ad se, quoddam oris fædissimi spectrum, simis naribus, capite obtuso, atq; dixisse: *Accipe, quem collo inycias torquem aureum.* Ita pro torque laqueum iniecit sibi, & in eo hæsit, quod concupiuit, aurum ratus, quod exitium fuit. Multi grauiùs falluntur, quibus verum aurum mutatur in laqueum, quo irretitos cacodæmō trahit ad æternam damnationem. *Nabuzardan princeps exercitus, seruus regis Babylonis,* cùm populum Dei expugnasset, vicisset, captiuum abduxisset in Babylonem, præcipuè diuites abduxit, de pauperibus terra reliquit vinitores, & agricolas. Ad eundem modum humani generis hostis, pauperibus, quos Christus, & sua paupertas defendit, relictis, diuites inuadit, vinculis innumeris ligat, captosque trahit ad Babylonium Acheruntem. Nimirum, *qui volunt diuites fieri, incidunt in tentationem & in laqueum diaboli.* Atque vel idcirco dixit Christus. *Va vobis diuitibus.* Quia ergo nemo vult sibi esse vax, necesse est hoc homines vel non credere Christo, qui est *veritas*, vel

4. Regi
25. 9.1. Tim. 6.
9.

Luc. 6. 24.

summè amentes esse, si adhuc diuitijs inhi-
ent, à quibus æternum væ dependet; nisi,
velut cum prodigio, per laqueos earum, si-
cut Israëlitæ olim per mare rubrum, edu-
cantur.

§. VI.

*Diuitia, etsi sint beneficium Dei, tamen, ob hu-
manam cecitatem, fiunt exitij causa.*

Complures sunt huius periculi causæ.
Prima est, quia cùm alioqui mortales ple-
rumq; beneficijs cicurentur & mitescant, &
Deus quoque opum largitione homines al-
liciat, vt ament largitorem; tamen cupi-
ditas & auri possessio, quæ omnibus vitijs
viam aperit, dum mentem occupat cæci-
tate, obliuionem inducit benefactoris. Fi-
unt ergo diuitiæ auaro in laqueum, quæ esse
debebant mnemosynon Creatoris. Quam
autem misera hæc sit felicitas, & quò du-
cat, ex Axitheo accipe Æneæ Gazæi, cuius
hæc sunt verba: *Si scelestus aliquis ditescat ac
valeat, id quidem constat esse ex providentia di-
uina erga nos propensa voluntate, & gratia. Si-
ne enim hoc remedio fiat melior, quemadmodum
pueri quibusdam illecebris ad bonarum artium
studia inuitari solent: siue conuictus desperata
malitia, atq; nudato eo, quod latebat anima ro-*
tina